

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 6C/45/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114202935
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2014:3114202935.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svitanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Š. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, odporca a vedľajší účastník na strane odporcu spoločne zastúpení: JUDr. Andrej Cifra, advokát, Ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 925,33 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Návrh sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu na účet ich spoločného právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia spolu v sume 302,84 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 10.2.2014 na Okresnom súde Trenčín domáhal, aby súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 925,33 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania vo výške 76,75 eur a úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 925,33 eur od 4.2.2014 do zaplatenia, a nahradiť trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel úverovú zmluvu č. 3711246393 (ďalej len „úverová zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 1991,64 eur zo strany navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 72 pravidelných mesačných splátkach po 64,23 eur. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli úverové zmluvné podmienky. Odporca bol v omeškani s úhradou svojho záväzku, navrhovateľ ho preto listom z 28.1.2013 vyzval k splateniu celého zostatku úveru. Navrhovateľ eviduje voči odporcovi dlh vo výške 925,33 eur (z toho istina vrátane zosplatennej istiny 741,78 eur, úrok z istiny do času zosplatenia 76,88 eur, úrok zo zosplatennej istiny - tzv. ušlý úrok 84,12 eur a dlžné poistné 22,55 eur), ako aj neuhradené úroky z omeškania od zosplatenia do dňa spísania žaloby vo výške 76,75 eur.

Okresný súd Trenčín postúpil vec Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou ako miestne príslušnému súdu.

Podaním doručeným súdu dňa 9.4.2014 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 2.6.2014 vedľajší účastník okrem iného uviedol, že ide o spotrebiteľskú vec, pričom zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.

z. veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 2.5.2014 vzal návrh späť v časti kapitalizovaného úroku z omeškania prevyšujúceho jeho prípustnú zákonnú výšku, t. j. v časti 24,71 eur, ako aj v časti úroku z omeškania prevyšujúceho zákonný úrok z omeškania vo výške 5,75 % ročne, t. j. vo výške 3,01 % ročne. Ďalej navrhovateľ uviedol, že zmluva je celistvá, bola uzavretá v písomnej forme na jednej listine, určitým, slobodným a vážnym prejavom vôle odporcu. Podstatné náležitosti vyplývajú buď zo zmluvy alebo z úverových zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Uznesením zo 6.5.2014 č. k. 6C/45/2014-38 súd konanie zastavil v časti o zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 24,71 eur a v časti úroku z omeškania vo výške 3,01 % ročne zo sumy 925,33 eur od 5.2.2014 do zaplatenia.

V podaní doručenom súdu dňa 19.9.2014 navrhovateľ uviedol, že v čase uzavretia úverovej zmluvy bola sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy aplikovateľná len pri absencii uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN). RPMN bola v zmluve uvedená v bode 40, preto nemožno zmluvu posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkov. Pokiaľ ide o náležitosť úverovej zmluvy - suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, táto nebola sankcionovaná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou a úverová zmluva tieto náležitosti obsahovala.

Na pojednávaní dňa 23.9.2014 právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka zopakoval, že v predloženej úverovej zmluve úplne absentuje údaj o úroku a poplatkoch. Pokiaľ nie je obligatórna náležitosť, akou je dojednanie odplaty za poskytnutý úver, uvedená jasne a zrozumiteľne v hlavnej časti úverovej zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis, a tieto náležitosti sú len neurčito a nezrozumiteľne parciálne uvedené vo všeobecných úverových podmienkach, nemožno to považovať za platné dojednanie odplaty v písomnej podobe. Uvedenie takejto základnej náležitosti vo všeobecných úverových podmienkach nenahrádza ich zákonné dojednanie v hlavnej úverovej zmluve, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis.

Súd na pojednávaní oboznámil písomné podania účastníkov konania a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to najmä: úverová zmluva z 29.11.2007, úverové zmluvné podmienky, splátkový kalendár (prehľad uhradených splátok a ich započítania), výzva na splatenie celého úveru s výzvou k úhrade, poštový podací hárok, a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 29.11.2007 úverovú zmluvu, ktorou sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi úver vo výške 60 000 Sk. V zmluve je uvedená mesačná splátka 1 935 Sk, počet splátok 72, konečná výška úveru 139 320 Sk a RPMN 38,90 %. Odporca v splátkach od 22.1.2008 do 16.10.2012 uhradil spolu 3 654,76 eur. Listom z 28.1.2013 navrhovateľ vyhlásil zosplatenie celého úveru a vyzval odporcu k úhrade dlžnej čiastky 952,33 eur. Po zosplatení úveru odporca neuhradil nič.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľským úverom sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a), g) zákona č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je nedôvodný. Účastníci uzavreli úverovú zmluvu, ktorú súd vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v súlade s ustanovením § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V úverovej zmluve bol odporca označený menom a priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého bydliska, okrem toho samotný navrhovateľ v návrhu uviedol, že išlo o spotrebiteľský úver a vo vyjadrení doručenom súdu dňa 19.9.2014 argumentoval v prospech splňania podmienok zákona č. 258/2001 Z. z., pričom netvrdil, že by účelom poskytnutia úveru bol výkon povolania, podnikania alebo zamestnania odporcu, preto súd nemal pochybnosti o tom, že predložená úverová zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

S navrhovateľom je možné súhlasiť v tom, že v čase podpisu predmetnej úverovej zmluvy (29.11.2007) zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch výslovne sankcionoval bezúrokovosťou a bezpoplatkovosťou len neuvedenie RPMN [§ 4 ods. 2 písm. g)]. Pri ostatných podstatných náležitostiach uvedených v ustanovení § 4 ods. 2 takáto sankcia uvedená nebola. Znamená to, že zákon v tom čase považoval RPMN za zásadný údaj pre spotrebiteľa, aby vedel porovnať výhodnosť jednotlivých úverových produktov na trhu. Neznamena to však, že by tento údaj mohol nahradiť úrokovú sadzbu (údaj o úrokoch), ktorá je základným vyjadrením odplaty za poskytnutie úveru v zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka. O tom, že RPMN nenahradila údaj o úrokoch, svedčí okrem iných ustanovení aj § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Toto ustanovenie je oddelené od ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g), podľa ktorého neuvedenie RPMN má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zákon teda výslovne rozlišuje úroky, poplatky a RPMN ako samostatné ukazovatele poskytnutého úveru a náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Gramatickým výkladom oboch citovaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. možno dôjsť k jedinému záveru: Neuvedenie úroku alebo poplatku v zmluve má za následok nemožnosť požadovať tento úrok alebo ten-ktorý konkrétny poplatok (§ 4 ods. 5), kým neuvedenie RPMN má za následok nemožnosť požadovať ani úrok ani žiaden poplatok [§ 4 ods. 2 písm. g)]. Treba ešte uviesť, že v tom čase účinný zákon č. 258/2001 Z. z. upravoval len niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov (§ 1 ods. 1), pričom rozlišoval viacero právnych foriem spotrebiteľského úveru [§ 2 písm. a)]. Jednou z týchto právnych foriem poskytnutia peňažných prostriedkov je aj zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Preto je prirodzené, že zákonodarca nepovažoval za nutné ustanoviť údaj o úrokoch ako obligatórnu náležitosť v zákone o spotrebiteľských úveroch, keďže tento údaj je považovaný za podstatnú náležitosť zmluvy o úvere už v Obchodnom zákonníku.

V danom prípade úroková sadzba ako podstatná náležitosť zmluvy o úvere nebola uvedená ani v zmluve a ani v úverových zmluvných podmienkach. Ak tento údaj v zmluve absentuje, potom veriteľ (navrhovateľ) nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z.). Súd preto považoval úver poskytnutý navrhovateľom odporcovi za poskytnutý bez úrokov. Pokiaľ ide o poplatky, v zmluve je výslovne uvedené „poplatok za vedenie účtu 0 Sk“, „poplatok za poskytnutie úveru 0 Sk“ a

žiadne ďalšie poplatky (okrem úhrady za poistenie) v zmluve ani v úverových zmluvných podmienkach uvedené nie sú, teda navrhovateľ nemá nárok ani na poplatky.

Navrhovateľ mal teda právo len na vrátenie istiny, ktorú odporcovi na základe zmluvy poskytol, bez úrokov a poplatkov. Zo splátkového kalendára predloženého navrhovateľom vyplýva, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 1 991,64 eur (čo zodpovedá sume 60 000 Sk uvedenej v zmluve ako výška úveru) a odporca do podania žaloby uhradil navrhovateľovi sumu 3 654,76 eur. Odporca teda istinu úveru uhradil už pred podaním žaloby a keďže na úroky a poplatky navrhovateľ z vyššie uvedených dôvodov nemá nárok, súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) tak, že priznal náhradu trov konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorí mali vo veci plný úspech. Za tarifnú hodnotu sporu však súd považoval - na rozdiel od právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka - sumu 925,33 eur, nie 1002,08 eur, pretože rozdiel medzi uvedenými sumami (76,75 eur) predstavovala kapitalizované úroky, ktoré nie sú samostatnou súčasťou nároku, ale jeho príslušenstvom (aj keď ich navrhovateľ vyjadril v kapitalizovanej podobe). Keďže odporca a vedľajší účastník boli spoločne zastúpení jedným právnym zástupcom a náhrada trov právneho zastúpenia sa platí na účet právneho zástupcu, nebolo potrebné osobitne vyčísľovať trovy odporcu a osobitne trovy vedľajšieho účastníka; súd vypočítal a vyčísľil tieto trovy spoločne (vyhol sa tak zbytočnému kráteniu všetkých odmien na 50 % každému zo zastúpených účastníkov a následnému sčítavaniu dvoch rovnakých odmien za každého zo zastúpených účastníkov). Súd sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka, že prevzatie a príprava zastúpenia sú samostatné, individuálne úkony a treba ich vyčísliť osobitne (vo výške 100 %) pri odporcovi a osobitne (takisto v plnej výške) pri vedľajšom účastníkovi. Súd síce pripúšťa, že k prevzatíu zastupovania mohlo dôjsť v inom čase vo vzťahu k odporcovi a v inom čase vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, avšak odmena za úkon „príprava zastupovania“ zahŕňa predovšetkým prvotné štúdium spisu resp. materiálov týkajúcich sa sporu, čo znamená, že ak už právny zástupca spis naštudoval pri prvom účastníkovi, ktorého zastupovanie prevzal, potom nie je potrebné opätovné štúdium pri prevzatí zastupovania druhého účastníka. Súd preto považuje za spravodlivé priznať aj pri tomto úkone odmenu vo výške 50 % tarifnej odmeny vo vzťahu ku každému z oboch zastúpených účastníkov, teda celkove odmenu vo výške 100 % tarifnej odmeny len jeden raz. Na základe uvedeného súd vypočítal odmeny a náhrady právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov takto:

- tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia; vyjadrenie vo veci samej; zastupovanie na pojednávaní 23.9.2014); pri tarifnej hodnote sporu 925,33 eur predstavuje tarifná odmena vypočítaná podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. 51,45 eur za každý úkon právnej služby, spolu teda tarifná odmena za tri úkony je $3 \times 51,45 \text{ eur} = 154,35 \text{ eur}$;
- náhrada hotových výdavkov (režijný paušál) podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.: paušál za tri úkony právnej služby v roku 2014, spolu $3 \times 8,04 \text{ eur} = 24,12 \text{ eur}$;
- cestovné podľa § 16 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za cestu na pojednávanie dňa 23.9.2014) z Lučenca do Bánoviec nad Bebravou a späť (spolu tam aj späť 306 km) osobným automobilom so spotrebou benzínu 7,0 l/100 km (podľa kópie osvedčenia o evidencii vozidla, ktorú predložil právny zástupca vedľajšieho účastníka) pri základnej náhrade za každý 1 km jazdy vo výške 0,183 eur a pri priemernej cene benzínu 1,48 eur/l (súd použil priemernú cenu benzínu podľa údajov Štatistického úradu SR, pretože právny zástupca nepredložil doklad o kúpe benzínu): náhrada cestovného predstavuje $7,0 \text{ l/100 km} \times 306 \text{ km} \times 1,48 \text{ eur/l} + 306 \text{ km} \times 0,183 \text{ eur/km} = 87,70 \text{ eur}$; keďže ten istý právny zástupca sa dňa 23.9.2014 zúčastnil na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou na troch pojednávaniach (v troch rôznych veciach), náhrada cestovného sa delí tromi, predstavuje teda 29,23 eur;
- náhrada za stratu času počas cesty na pojednávanie a späť dňa 23.9.2014 podľa § 17 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pričom cesta z Lučenca do Bánoviec nad Bebravou predstavuje päť začatých polhodín (spolu teda cesta tam a späť 10 začatých polhodín) a náhrada je 13,40 eur za každú začatú polhodinu, t. j. $10 \times 13,40 \text{ eur} = 134,00 \text{ eur}$; aj táto náhrada sa delí tromi vzhľadom k tomu, že právny zástupca vykonal túto cestu kvôli trom rôznym pojednávaniam, teda náhrada za stratu času v tejto veci predstavuje 44,67 eur.

Spolu predstavujú trovy právneho zastúpenia vrátane náhrad 154,35 eur + 24,12 eur + 29,23 eur + 44,67 eur = 252,37 eur bez DPH. Keďže právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka preukázal, že je platiteľom DPH, patria mu trovy právneho zastúpenia zvýšené o DPH (20 %, čo zodpovedá 50,47 eur), spolu teda v sume 302,84 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak odvolateľ nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.